

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-02704/21-3

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), vydává dne 7. července 2021 v souladu s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, tento příkaz:

společnost [redacted]

I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že opakovaně šířila elektronickými prostředky obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., jejichž předmětem byly nabídky specifických druhů zboží pro školy či firmy, jako např. odpadkové koše s popelníky, inteligentní LED stolní lampičky, keramické nástěnné tabule, ekologické mrazuvzdorné lavičky, aj. s odkazem na webové stránky [redacted], když zaslala:

- dne 4. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 5. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení „ [redacted] „
- dne 5. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení „ [redacted] „

- dne 15. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 16. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 16. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 14. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 22. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 17. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 18. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 18. března 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 6. dubna 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]
- dne 1. dubna 2021 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted] s odkazem na [redacted] a předmětem obchodního sdělení [redacted]

přičemž výše uvedení adresáti nedali obviněné souhlas se zasláním obchodních sdělení, čímž porušila povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využít podrobnosti elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas,

obchodní sdělení více než jednou. Opakovanost ve smyslu zákona nespočívá ve vícenásobném zaslání obchodního sdělení témuž adresátovi. Z hlediska subjektivního (tzv. adresná opakovanost) zvyšuje tato opakovanost závažnost přestupku v situaci, kdy jsou obchodní sdělení zasílána témuž subjektu. K tomu správní orgán konstatuje, že adresná opakovanost byla doložena v několika případech, kdy tito stěžovatelé uvedli a doložili, že příjem obchodních sdělení dříve odmítli, a přesto jim bylo další obchodní sdělení zasláno. Jednalo se o uživatele s elektronickými adresami [redacted] (obchodní sdělení bylo zasláno 2x), [redacted] (obchodní sdělení bylo zasláno 2x) a [redacted] (obchodní sdělení bylo zasláno 13x).

K výroku I. tohoto příkazu správní orgán uvádí, že obviněná je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, tj. i elektronickou poštou, dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejích vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

Souhlasem se rozumí svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z tohoto vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli.

Souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Pro úplnost je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení (EU) 2012/697 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) musí souhlas se zasíláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu

subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

V rámci kontrolního řízení byla obviněná žádána o vyjádření se k výše uvedenému, zejména tedy k doložení souhlasů adresátů se zasíláním obchodních sdělení na předmětné e-mailové adresy, a to v rámci oznámení o zahájení kontroly pod čj. UOOU-01260/21-8. Obviněná se ve vyjádření (čj. UOOU-01260/21-12), a dále v doplnění k vyjádření (čj. UOOU-01260/21-15) vyslovila tak, že předmětná obchodní sdělení na e-mailové adresy skutečně odeslala. Dále uvedla, že předmětní adresáti nejsou klienty či zákazníky obviněné a tyto kontakty (e-mailové adresy, na které byla obchodní sdělení zaslána) nepatří do zákaznické databáze obviněné. Uvedla, že dlouhodobě provádí aktualizaci celé databáze, ke které využívá běžně dostupné adresní katalogy, např. „ŽIVÉFIRMY.CZ či ZOZNAM.SK“, případně webové stránky samotných subjektů a touto aktualizací se zřejmě podařilo smísit nově získané aktuální kontakty s kontakty původními.

Správní orgán vyhodnotil též informace poskytnuté samotnými adresáty obchodních sdělení, kteří ve svých stížnostech shodně uvedli, že k zasílání obchodních sdělení odesílateli nikdy nedali souhlas.

Vzhledem ke všemu shora uvedenému má správní orgán za prokázané, že obviněná svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb.

Správní orgán v této věci dále uvádí, že obviněná byla již v předchozích letech, a to konkrétně již od roku 2012 několikrát upozorňována na problematiku šíření obchodních sdělení a na možné porušení v této oblasti (konkrétně upozornění pod sp.zn. INSP4-02316/12, upozornění pod sp.zn. UOOU-09879/16, upozornění pod sp.zn. UOOU-05218/17, upozornění pod sp.zn. UOOU-00173/19, upozornění pod sp.zn. 03756/19, upozornění pod sp.zn. 05286/19, předkontrolní řízení pod sp.zn. UOOU-02927/20). Dále byla s obviněnou v této souvislosti vedena již 3 správní řízení, která konstatovala zasílání obchodních sdělení v rozporu se zákonem č. 480/2004 Sb., kdy byla obchodní sdělení šířena bez předchozího souhlasu adresátů, přičemž ji za tato porušení byla uložena příslušná sankce (konkrétně se jednalo o příkaz pod čj. UOOU-09294/14-35, kdy byla uložena sankce ve výši 15.000 Kč, přičemž toto správní řízení navazovalo na předchozí kontrolní řízení, dále rozhodnutí pod čj. UOOU-04072/16-20, kdy byla uložena sankce ve výši 80.000 Kč a rozhodnutí pod čj. UOOU-05099/18-18, kdy byla uložena sankce ve výši 45.000 Kč). Z těchto uvedených skutečností, je tak nepochybné, že obviněná soustavně a dlouhodobě porušuje příslušná ustanovení zákona č. 480/2004 Sb. vztahující se k zasílání obchodních sdělení.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné. K otázce povahy a závažnosti přestupku správní orgán vyhodnotil, že obviněná svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) cit. zákona). K počtu zaslaných nevyžádaných obchodních sdělení lze uvést, že je příliš vysoký na to, aby byl považován za skutečnost snižující závažnost jednání obviněné, a současně nízký na to, aby závažnost jednání zvyšoval. Dále správní orgán přihlédl též ke skutečnosti, že v případě uživatelů e-mailových adres [REDACTED] (obchodní sdělení bylo zasláno 2x), [REDACTED] (obchodní sdělení bylo zasláno 2x) a [REDACTED] (obchodní sdělení bylo zasláno 13x) bylo do jejich soukromí zasaženo hrubým způsobem (§ 38 písm. c) cit. zákona), neboť obchodní sdělení byla na tyto adresy zaslána vícekrát (tzv. adresná opakovanost). Dále jako ke skutečnosti zvyšující závažnost přestupku přihlédl správní orgán k tomu, že obviněná byla v minulosti na problémy se šířením obchodních sdělení již mnohokrát upozorněna. Jako k přitěžující okolnosti pak správní orgán přihlédl k tomu, že obviněná spáchala přestupek opakovaně (§ 40 písm. c) cit. zákona), jelikož ve stejné věci s ní již bylo vedeno celkem 3krát správní řízení. V této věci se tak jedná o již soustavné a systémové pochybení obviněné. Při stanovení samotné výše správní sankce nemohl správní orgán přihlédnout k žádné z polehčujících okolností, které jsou uvedeny v § 37 zákona č. 250/2016 Sb.

Ke správní sankci uvedené v tomto příkazu správní orgán dodává, že si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu České republiky, které vycházejí z rozhodnutí 1 As 9/2008-133. Správní orgán dohledal na webové stránce www.justice.cz pouze záznam o hospodaření obviněné, resp. účetní závěrka k [REDACTED], konkrétně výkaz zisků a ztrát, rozvaha, příloha, vlastní kapitál a peněžní toky, která byla do sbírky listin založena [REDACTED], a novější údaje o hospodaření obviněné za rok 2018, 2019 a 2020 nejsou ve sbírce listin uvedeny. Správní orgán tak při stanovení výše sankce přihlédl i k těmto skutečnostem.

Podle § 156 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, může obviněná požádat ve lhůtě pro zaplacení uložené pokuty (30 dnů od právní moci tohoto příkazu) Úřad pro ochranu osobních údajů, jakožto příslušného správce daně podle § 10 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., o povolení rozložení její úhrady na splátky, pokud ji svědčí některý z důvodů uvedených v § 156 odst. 1 písm. a) až e) zákona č. 280/2009 Sb.

Správní orgán považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná porušila svým jednáním povinnosti stanovené v § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy, že využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas, a proto rozhodl podle § 150 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. ve věci příkazem.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 7. července 2021

Mgr. Martina Šnajderová, DiS.
vedoucí oddělení obchodních sdělení
(podepsáno elektronicky)